

Trump, Xi og den Nye Silkevejsånd Nyt Paradigme Webcast torsdag, 9. nov., 2017, kl. 18 dansk tid, med Helga Zepp-LaRouche newparadigm.schillerinstitute .com

Den 8. nov., 2017, vil USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping mødes i Beijing, deres første personlige møde siden deres topmøde den 7. april i Mar-a-Lago, Florida. På dette møde gav Trump udtryk for sin glæde over at blive introduceret af Xi til det, Helga Zepp-LaRouche kalder »den Nye Silkevejsånd«. Den samarbejdende relation, der har udviklet sig mellem de to ledere, giver grund til optimisme og bør yderligere udvikle sig med deres møder i denne uge.

Det er grunden til, at det finansielle imperieoligarki og dets neokonservative talerør i medierne, og hvis politikker har bragt nationer ud på randen af Tredje Verdenskrig og finansielt bankerot, har optrappet sine bestræbelser vildt i et forsøg på at forhindre, at dette møde finder sted. Dette omfatter den juridiske morder Robert Muellers og hans kohorters aktiviteter mod Trump.

Tor I på, at de vil tillade, at en ærlig rapport om begivenhederne i Beijing og, mere generelt, om Trumps rejse til Asien, vil nå frem til jer, gennem deres 'fake news'-

medier?

Torsdag vil Helga Zepp-LaRouche give os en fuld opdatering om de begivenheder, der finder sted i Asien, og deres strategiske betydning, og give os sine indsigter i, hvilket potentiale, der er blevet skabt, for en succesfuld konsolidering af et Nyt Paradigme. Som hun har understreget, så vil kendskabet til sandheden give borgerne inspirationen til at handle for at skabe deres egen fremtid.

Den danske udenrigsminister Anders Samuelsen anerkender Schiller Instituttets Venners kampagne for Den Nye Silkevej

København, 8. nov., 2017 – Schiller Instituttets Venner stiller op i kommunal- og regionsrådsvalget, KV 2017, med sloganet: »Inden nyt finanskarak: København [eller den relevante by] skal med i Den Nye Silkevej«, som er ophængt på plakater i hovedstaden og andre byer.

I går talte den danske udenrigsminister Anders Samuelsen på Dansk Institut for Internationale Studier, DIIS, om regeringens nye udenrigspolitiske strategi, for fulde huse, samt et live-stream publikum.

Lissie Brobjerg fra Schiller Instituttet stillede det første spørgsmål om den nye æra for kinesisk-amerikanske relationer, og, om Danmark skal tilslutte sig den Nye Silkevej. Som svar anerkendte Samuelsen offentligt vores kampagne ved at indlede med at sige:

»Det første [spørgsmål fra] Schiller Instituttet, det var mere eller mindre et kommunalpolitisk indlæg, tror jeg altså, så det tror jeg, at jeg vælger, at det må vi tage bilateralt bagefter.«

Han fortsatte derefter med at tale om de dansk-kinesiske relationer. Den fulde ordveksling følger her: (Spørgsmålet begynder på 36:33 min. på: <https://www.diis.dk/event/udenrigspolitik-ustabil-tid-debat-udenrigsministeren>)

LISSIE MARIA BROBJERG

[36:33]» Hej, mit navn er Lissie, jeg kommer fra Schiller Instituttet. På torsdag skal præsident Trump mødes med præsident Xi Jinping, og det er blevet berettet i *Wall Street Journal*, at man vil oprette en finansinstitution mellem statsfonden CIC og Goldman Sachs for at Kina kan investere i USA, med en startkapital på \$5 milliarder til en masse infrastruktur. *Xinhua* nyhedsagenturet snakker om, at det her er en ny æra i kinesisk-amerikanske relationer, som kan komme til at lægge grunden til en ny type internationale relationer for den fælles opblomstring af økonomien på verdensplan. Så jeg vil høre, hvad Danmarks rolle er i den her nye dynamik for relationer. Skal vi samarbejde med Kina, USA og Rusland, bygge atomkraftværker, magnettog i Danmark, i samarbejde med dem, være involveret i internationale infrastruktur projekter? Altså, implicit, [tage del i] Den Nye Silkevej?« [37:25]

ANDERS SAMUELSEN

[38:30] »Det første [spørgsmål fra] Schiller Instituttet, det var mere eller mindre et kommunalpolitisk indlæg, tror jeg altså, så det tror jeg, at jeg vælger, at det må vi tage bilateralt bagefter. Danmark har også tætte forbindelser til Kina, og det vil vi også have i fremtiden. Og vi rejser de menneskerettighedsspørgsmål, som alle kender til, på den måde vi gør det, når vi snakker med kineserne, og det vil vi også

gøre i fremtiden. Men vi har denne her åbne respektfulde dialog, som vi har. Vi tager udgangspunkt i et-Kina-politikken, og alt det vil jeg ikke trække nogen med. Men Kina er en vigtig spiller, og derfor så skal vi selvfølgelig have en dialog med kineserne. De kommer til at fylde mere og mere. Både på den økonomiske front og på den sikkerhedspolitiske front i fremtiden. Bl.a. – nu sluttede vi af omkring Nordkorea – jeg tvivler på, at man kan løse den konflikt uden, at kineserne er en aktiv part i det spørgsmål. Og de har mange store ambitioner – det var jo lidt det, der lå i spørgsmålet – det er vi alle sammen fuldt bevidste om, at det har de.«

Lissie Brobjerg stillede også et andet spørgsmål om den Tjekkiske Republiks opposition til sanktionerne mod Rusland i den efterfølgende sektion, hvor DIIS-researchers responderede til regeringens nye, udenrigspolitiske strategi.

LISSIE MARIA BROBJERG

[1:33:37] »Ja, hej. Der blev snakket om Rusland og sanktioner. Nu kom den tjekkiske præsident ud for nylig og sagde, at man skulle gøre en ende på sanktionerne mod Rusland og siden der er en øget dialog mellem USA og Rusland, og nu skal Trump mødes med Putin til APEC 11. nov. i Vietnam, så er der potentiale for en vending i situationen for et øget samarbejde, muligvis gennem den Nye Silkevej, og på den måde kan et økonomisk samarbejde vende tingene. Hvad tænker du om det nye potentiale?« [1:34:19]

FLEMMING SPLIDSBØEL HANSEN, fra DIIS

[1:36:22] »Ganske kort om sanktioner. Ja, vi har jo et sæt af sanktioner, EU har et sæt af sanktioner, som er rettet mod Rusland og mod dele af Ukraine også. Det er både materielle sanktioner, og det er sociale sanktioner, altså rettet mod enkelte personer. Og der hører vi jo, hver gang sanktionerne skal op til forhandlinger, når de skal fornys, at der er uenigheder internt i EU, og det er der ikke noget nyt i. Det

har vi kunnet iagttage andre steder, bl.a. i Frankrig og Tyskland. De nye vendinger, som kommer fra Tjekkiet, ændrer heller ikke på det, og jeg vil tro – og nu kan jeg jo se på ministeren[, at han ikke er enig? @1:36:48] – men jeg vil tro, at de bliver fornyet igen, og jeg er nødt til at være ærlig og sige, at jeg bliver forbavset, hver gang de bliver fornyet, men der er altså en ret stor intern sammenhængskraft i EU, når det gælder de her sanktioner. Og man er sådan rimelig fast i kødet på, at de skal altså fortsætte. I forhold til Silkevejen, så er det jo ikke et alternativ til det her. Rusland er også koblet på, en række af landene i det tidligere Sovjetunionen er koblet på, og det er jo et kæmpe projekt, som kommer til at tage lang tid, og der er meget, meget stor usikkerhed forbundet med det. Men sanktionerne har egentlig ikke noget med Silkevejsprojektet at gøre, selvom begge dele er rigtig, rigtig spændende.« [1:37:24]

Bagefter blev Tom Gillesbergs valgmateriale til borgmesterposten, som også inkluderede en invitation til vores forestående valgmøde fredag, 10. nov., uddelt til alle deltagerne.

Trump i Asien: Det Nye Paradigme kan vokse frem i denne uge

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. nov., 2017 – På trods af de bedste (dvs., værste) bestræbelser fra de neokonservative Republikaneres, Obama/Hillary-demokraternes og briternes og Obamas efterretningsnetværks side, på at sabotere præsident Trumps historiske besøg i Asien, viser den diplomatiske rejse

foreløbig lovende tegn på at se USA engagere sig i – og måske tilslutte sig – det nye paradigme for menneskeheden, som det defineres af Kinas Bælte & Vej Initiativ.

Ikke alene anklagede den »juridiske morder« Robert Mueller en tidligere Trump-kampagnemanager (over spørgsmål, der intet har at gøre med hverken Trump eller Rusland) umiddelbart før den planlagte rejse til Asien, men nu lækker han også information om, at han er i besiddelse af tilstrækkelige beviser til at anklage general Michael Flynn, hvilket kunne finde sted netop, som Trump holder møde med præsident Xi Jinping, eller, når han møder Vladimir Putin på sidelinjen af APEC-mødet i Vietnam i weekendens løb. Det er sikkert, at massemedierne vil forsøge at begrave kendsgerningerne om Trumps aftaler i Asien under en spærreild af britiske 'fake news' om Russiagate.

Men, virkeligheden er i færd med at overvælde de britiske eventyr for børn. I dag er Trump i Sydkorea, hvor han har udtrykt optimisme mht., at en løsning på krisen i Nordkorea kommer i fokus, som et direkte resultat af Kina, der, sagde han, »forsøger meget hårdt at løse problemet«, såvel som også af en lignende støtte fra Rusland. Det må have fremkaldt hysteri i Mueller-lejren derhjemme.

I Kina sagde den nye, amerikanske ambassadør til Kina, Terry Branstad, til *Xinhua*, at der er enorm spænding på begge sider af Stillehavet over Trumps besøg og en dyb følelse af, at »dette kunne blive meget historisk og betydningsfuldt«. Han sagde, at der er en plan om at »fremme økonomisk samarbejde og fremgang, både i Amerika og i Kina«.

I mellemtiden er begge de politiske partier i USA i en tilstand af opløsning – noget, som Lyndon LaRouche længe har hilst velkommen, og fremmet, som en nødvendig udvikling for at gøre det muligt for befolkningen at bryde ud af den spændetrøje, der hedder de politiske partier, og i stedet adressere sandheden direkte. Så langt tilbage som i 2004 skrev LaRouche, i artiklen, »Mod en ny Westfalsk Fredstraktat: Den

kommende, eurasiske verden« (*Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World*):

»I en eksistentiel krise, såsom den nuværende, globale situation, der har disse eller lignede træk af truslen om et generelt sammenbrud af systemet, kommer faren hovedsageligt fra lederskabet, der forsømmer at bryde med de præetablerede tendenser, som former politikken; forsømmer at bryde på den måde, som præsident Franklin Roosevelt gjorde i sin valgkampagne i 1932, og med den vending i amerikansk politik, som han introducerede med start i sine allerførste timer i embedet ... Den store leder i en krisetid er en leder, hvis udvælgelse bryder de regler, de fordærvede regler, der udgør det relevante udtryk for den relevante, essentielle korrupsion.«[1]

I dag gjorde Helga Zepp-LaRouche opmærksom på ironien i krisen i det Demokratiske Parti. Her er de personer, der skriger op om »diktatur« i Rusland og Kina; som himler op om, at Xi Jinping er den nye Stalin, der nægter folket dets rettigheder, og som kun vælges af eliten. Dette ignorerer selvfølgelig det faktum, at både Putin og Xi Jinping nyder massiv støtte fra det overvældende flertal af befolkningen. Og nu ved verden (til dels takket være Donna Braziles bog, der blev udgivet i denne uge), at det åh, så demokratiske, Demokratiske Partis elite havde valgt deres præsidentkandidat, Hillary Clinton af Wall Street, over et år før det Demokratiske Partis primærvalg og konvent, hvor »folket« angiveligt skulle vælge sin kandidat. Og de saboterede hver af hendes opponenter kampagne. Så meget for det, Lyndon LaRouche kalder »to-potte-systemet« (el. to-tosset-systemet; 'two potty system').

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Sydkorea, 7. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

[1] (Se også
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2005/2005_1-9/2005-1/ind

Præsidenterne Moon Jae-in og Donald Trump fælles pressekonference: Kina og Rusland er afgørende

7. nov., 2017 – Præsidenterne Moon Jae-in og Donald Trump holdt en fælles pressekonference i Seoul i dag efter deres topmøde. Tonen var ekstremt positiv og relativt optimistisk mht. muligheden for at løse krisen over Nordkorea.

Præsident Moon indledte med udtrykkeligt at erklære, at han og Trump »aftalte at arbejde hen mod at løse spørgsmålet om Nordkoreas atomvåben på en fredelig måde og bringe varig fred til Koreahalvøen«. Han bemærkede, at Trump er den første amerikanske præsident, der besøger Sydkorea i 25 år, og sagde, »Jeg finder dette særlige bånd, der er skabt mellem præsident Trump og mig selv, meget meningsfuldt, og jeg er meget tilfreds med at være en del af det«.

Han sagde, at, »for at bevare en stærk holdning over for Nordkorea« samtidig med at foreslå dialog, vil Seoul styrke sine forsvar og aftalte, at USA ville »bruge roterende deployering af amerikanske, strategiske aktiver i og omkring Koreahalvøen«.

Som svar på et spørgsmål om Kinas rolle, sagde Moon, at, for at bringe fred til Koreahalvøen, »ønsker vi at udvide vore diplomatiske bestræbelser i denne henseende. Og det bør inkludere vore bestræbelser for Kina, såvel som [USA] og

Rusland og EU. Jeg mener, vi bør diversificere bestræbelserne – de diplomatiske bestræbelser – så vi kan forfølge en mere afbalanceret fremgangsmåde«. Han sagde, at »Kina har også trofast gennemført FN's resolution om at indføre sanktioner mod Nordkorea. Så vi har øget presset og sanktionerne mod Nordkorea, og jeg mener, dette også vil bidrage til at løse atomproblemet ... Jeg mener, at samarbejde fra USA's og Kinas side er afgørende«.

Præsident Trump understregede ligeledes Kinas rolle, og også Ruslands. Han sagde: »Jeg vil blot sige, at præsident Xi – hvor vi vil være i morgen, Kina – har været meget hjælpsom. Hvor hjælpsom, finder vi snart ud af, men han har virkelig været meget, meget hjælpsom. Så Kina forsøger meget hårdt at løse problemet med Nordkorea. Vi håber, at Rusland ligeledes vil være hjælpsom. Vi håber også, at andre lande – og vi ved som kendsgerning, at andre lande allerede er begyndt. Og vi har haft en god dialog med mange andre lande, som I ved, og de hjælper virkelig meget.

Så, hvis vi får Kina, og vi får Rusland – og vi har nogle andre lande, men vi ønsker at få de fleste af dem – vi mener, at ting vil finde sted, og de kunne finde sted meget hurtigt.«

Kreativitet sluppet løs: Xis tid

Forestil jer engang den kombinerede virkning af den Europæiske Renæssance, den Industrielle Revolution, Marshallplanen og Apollo-programmet. Gang dette med en faktor på tusind, og I vil begynde at få en idé om størrelsesordenen af den globale forandring, som Kinas præsident, Xi Jinping, har initieret. De

politiske, økonomiske, videnskabelige og kulturelle transformationer, der er under udvikling, overgår allerede alt, hvad mennesket hidtil har oplevet.

China: Time of Xi, en dokumentar, der udkom 14.-16. oktober i tre afsnit, giver blot en antydning af de forbløffende udviklinger, der nu finder sted i Kina. ...

Der er en lang historie med amerikanske, og amerikanskallierede, grupper, der står bag forholdsregler, som er taget for at promovere udviklingen af stærke, uafhængige nationer på de amerikanske kontinenter, i Asien og Afrika, og som kunne blive allierede imod det prædatoriske, politiske og økonomiske, britiske imperiesystems hærgen.

Imperialisme er nu ved at blive overtaget af det, John Quincy Adams[1] kaldte et fællesskab af suveræne republikker. Xi refererer til »fællesskabet for en fælles skæbne«.

BRI er på mange måder uden fortilfælde. Kina er aldrig tidligere trådt frem på verdensscenen og har taget en ledende rolle i globale anliggender. Men Kina er nu stærkt nok rent fysisk, og har tilstrækkelig tillid til sine demonstrerede, økonomiske metoder, til, at det tilbyder at dele sine beviste, succesfulde metoder med hele verden.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche skriver

åbent brev til den tyske præsident Steinmeier

4. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche skrev et åbent brev til den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, den 4. nov. (med titlen, »Antallet af flygtninge på globalt plan er nået op på 66 millioner: Vor planets kommende 50 år«), og som blev udløst af den tale, han holdt to dage tidligere på Singapore Management University.[1] Ved denne lejlighed nævnte han en foredragsrække, som seks universiteter i Singapore arrangerer i fællesskab, ved navn »At forestille sig de næste 50 år«, og bemærkede dernæst: »Jeg mener, dette er en dristig fremgangsmåde – og det er noget, vi i Tyskland burde gøre noget oftere. Vi bør se ind i fremtiden gennem et teleskop snarere end blot at se på den næste dag, det næste årsregnskab eller det næste valg.«

Helgas brev er udlagt på websiden for det politiske parti, hun er formand for i Tyskland, Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (**Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BÜSo**)

Helga Zepp-LaRouche hilste denne del af Steinmeiers tale velkommen:

»At høre dette fra Dem er et frisk vindpust, og man må blot håbe, det er kraftigt nok til at blæse over til forhandlingerne om en regeringskoalition i Berlin.«

☒ *»I betragtning af Deres Singapore-tale vil jeg gerne sende Dem den bog, min mand [Lyndon LaRouche] skrev i 2004, **Earth's Next Fifty Years** (Jordens kommende halvtreds år). I denne bog forudså han hele det nu synlige skifte af den strategiske dynamik over til Eurasien og definerede det højere niveau for tankegang, på hvilket menneskets fredelige samarbejde kan finde sted. Desuden er denne bog meget populær*

i mange asiatiske lande.«

Zepp-LaRouche rapporterede i sit brev om de mange alarmerende tal, som FN's flygtningehøjkommissær, Filippo Grandi, kommer med den 2. nov. Fra 2009 og frem til i dag er antallet af fordrevne personer vokset fra 42 millioner til næsten 66 millioner.[2]

Det afgørende spørgsmål, skriver Zepp-LaRouche, er, hvordan man skal finde en *»humanistisk løsning på flygtningespørgsmålet og etablere fred«*. Idet hun henvender sig direkte til Steinmeier, fastslår hun, at dette er en personlig udfordring for ham *»som tidligere udenrigsminister og nuværende præsident for et betydningsfuldt land«*.

Ved den samme anledning i Singapore erkendte Steinmeier, at *»mange mennesker ser på den Europæiske Union eller USA og siger: 'Jamen, det her ser ikke særlig harmonisk ud'. Og mange mennesker ser på Kina og ser stabilitet og økonomisk vækst – uden nogen bevægelse mod større politisk frihed. Så Kina udgør en udfordring for Vesten – ikke alene en økonomisk og geopolitisk udfordring, men også en ideologisk udfordring«*.

Den del om udfordringen er korrekt, lød Zepp-LaRouches kommentar, men ikke af de årsager, man sædvanligvis tror på i Vesten. Kendsgerningen er, at Kinas udviklingsmodel har frembragt forbløffende resultater globalt, og kineserne er måske *»mere politisk frie, end de fleste mennesker i Vesten er«*, alt imens EU hidtil har nægtet at undersøge, hvorfor den har skabt en sådan mangel på harmoni.

Præsidenten for EU-parlamentet Antonio Tajani udtalte i bemærkninger for det tunesiske parlament den 30. okt., at Europa burde investere €40 mia. i Afrika i stedet for de €3,7 mia., der nu er afsat i EU's budget, for at lancere en effektiv Marshallplan. Zepp-LaRouche hilste et sådant initiativ velkommen, men manede til forsigtighed og sagde, at, hvis en sådan plan kun blev udtænkt til at modgå Kinas

indflydelse i Afrika, er den dømt til at slå fejl, »for den 'Nye Silkevejsånd' er smitsom, alt imens en insisteren på bureaukratiske regler, der blot dækker over de geopolitiske hensigter bag, ikke er«.

Den ideologiske udfordring, som Kina udgør, fortsatte Zepp-LaRouche, involverer »erkendelsen af, at den vægt, man lægger på den almene velfærd, måske repræsenterer en lige så høj værdi som individuel frihed«, og at det »ikke må udgøre en modsigelse, hvis man tænker som Friedrich Schiller, at frihed ligger i nødvendighed«.

Hun slutter med en anbefaling til Frank-Walter Steinmeier om, at han bør acceptere og byde velkommen, Kinas tilbud om samarbejde om den Nye Silkevej.

[1] Se
<http://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Reden/EN/Frank-Walter-Steinmeier/Reden/2017/11/171102-Singapore-University.html>

[2]
Se <https://reliefweb.int/report/world/statement-united-nations-security-council-filippo-grandi-united-nations-high>

Udsigten til nye økonomiske bånd mellem Kina og USA i en 'Ny

Æra' får London-slænget til at gå amok

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. nov., 2017 – Ved afslutningen af præsident Trumps besøg til Japan i dag – det første af de i alt fem nationer, han skal besøge på sin Asien-rejse – er der lækket nogle oplysninger om noget af det økonomiske indhold, der forventes drøftet på Trumps møde på torsdag med den kinesiske præsident Xi Jinping; og den blotte udsigt til dette er bandlyst i London/Wall Street-aksen, der er fast besluttet på at beholde sit mislykkede, monetaristiske system for udplyndring, geopolitik og krig, koste, hvad det vil.

Efter besøget til Sydkorea i morgen og aktiviteter i Kina onsdag, vil Trump og Xi mødes den 9. november i Beijings Folkets Store Hal, hvor, siges det, man vil annoncere, at den uafhængige, kinesiske rigdomsfond, China Investment Corp. (CIC) vil indgå i en enhed med Goldman Sachs, med kinesisk finansiering af investeringer i amerikansk, fysisk økonomi som formål. Dette blev, uden kildeangivelse, rapporteret i dagens *Wall Street Journal* (der ellers har brokket sig og jamret over, at Kina ikke åbnede tilstrækkeligt op for Wall Streets indtræden).

Man forventer annoncering af andre hensigtserklæringer for kinesisk-amerikanske erhvervsrelationer, for aftaler om energi, landbrug, transport, osv. Handelsminister Wilbur Ross er på vej til Kina med en delegation af ledere fra 29 amerikanske firmaer.

Der har været ubekræftede forlydender om en investering på omkring \$5 mia. til CIC-Goldman Sachs-projektet. Men målene for investeringerne siges at omfatte højteknologisk varefremstilling, jernbaner, hovedveje og lignende kategorier,

der falder uden for området for fast ejendom. Mulighederne i USA inden for disse områder er enorme, i betragtning af det desperate behov for byggeri af infrastruktur i katastrofeområderne, der har været ramt af orkaner og brande, samt i afgørende zoner med forfalden infrastruktur i hele landet, såsom New York/New Jerseys transportsystem og de aldrende sluser og dæmninger på De Store Søer og floderne, osv.

Det, der er nødvendigt på den amerikanske side, ud over en »kick-start«-enhed som eksemplificeret med CIC-Goldman-initiativet, er en nationalbank, der tjener nationen, og som kan modtage og dirigere enorme mængder af investeringer og kreditter inden for rammerne af et banksystem, der er reorganiseret efter Glass/Steagall-lovens principper. Kinesiske investeringer, inklusive konvertering af beholdninger i eksisterende, amerikansk statsgæld til i stedet at ligge til grund for gæld, der er infrastrukturelateret, er mere end velkomne.

Det, der i denne uge står på spil i Beijing, er konceptet for »Kinesisk-amerikanske bånd i en Ny Æra«, rapporterede *Xinhua* i dag med reference til præsident Xis fremlæggelse af en Ny Æra på det nyligt afsluttede, KKP's 19. Nationalkongres. *Xinhua* bemærker, at »de kinesisk-amerikanske bånd er afgørende for en ny type af internationale relationer og for fællesskabet for menneskehedens fælles fremtid. Siden Trump blev indsat i embedet, har de to ledere bevaret en tæt kontakt, inklusive personlige møder, telefonsamtaler og meddelelser til hinanden ... [Denne uges] møde er af stor betydning for de kinesisk-amerikanske relationer og for fred, stabilitet og fremgang i det asiatiske Stillehavsområde, og i verden«.

Denne favorable sammenhæng forklarer timingen for udløsningen af et vildt Russiagate-angreb mod Wilbur Ross, lederen af den amerikanske erhvervsdelegation, der skal slutte sig til Trump i Kina. Operationen mod Ross har en klassisk, britisk *modus operandi* for beskidte tricks. I løbet af den forgangne

weekend, kom der anklager ud i britiske og tyske medier om, at Ross har hemmelige, belastende, russiske forretningsforbindelser, baseret på data i optegnelser, der for nylig er dukket op, ved navn »Paradis-papirerne«. Det er en gentagelse af hit-operationen fra 2015, »Panama-papirerne«, som blev lanceret imod bestemte personer. I dag er denne smædekampagne i alle de amerikanske medier, med britiske »eksperter«, såsom Londonavisen *Guardians* Jon Swaine, der er gæst på National Public Radio. Dagens hovedoverskrift i *Washington Post* lyder, »Lækkede filer forbinder USA's handelsminister til Putin-allierede«. Ross fordømte angrebet som »fuldstændig forkert«, da han i går talte med CNBC, aftenen før sin afrejse til Kina.

Kendsgerningen er den, at muligheden for bevægelser mod en »Ny Æra«, fra Trumps dage, 8.-10. nov., i Kina, er i live og har det godt. Han vil dernæst mødes med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Vietnam, og med den indiske premierminister Narendra Modi på sidelinjerne af ASEAN/Østasiatisk topmøde i Filippinerne.

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Japan. 6. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Vil Trump gå med i Den Nye Silkevej, når han er i Kina?

RADIO SCHILLER 6. nov., 2017

Med formand Tom Gillesberg, Schiller Instituttets KV 2017 spidskandidat i København.

Trumps udfordring i Asien er hans økonomi derhjemme; Kinas Bælte & Vej tilbyder vejen til en løsning

Sidste nyt: 5. nov., 2017: Et forsøg på at køre præsident Donald Trumps forestående møder med Kinas præsident Xi, Ruslands præsident Putin og andre ledere, af sporet, blev søndag lanceret i tyske og britiske medier. Disse medier rapporterer, at handelsminister Wilbur Ross, der ledsager præsidenten til Asien, er under russisk indflydelse, baseret på en indirekte investering i et shippingfirma på Marshall-øerne. Den underliggende rapport er tydeligvis blevet udarbejdet forud for rejsen og er udkommet fra International Consortium of Investigative Journalists.

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. nov., 2017 – Præsident Donald Trump blev den 4. nov. hårdt presset af interviewer fra Fox News, Laura Ingraham, om krav om strategisk adgang til Kinas finansielle markeder, store handelskoncessioner, bekendelser om at »stjæle intellektuel ejendom«, og så videre, og så videre, når han skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping. Det skal især bemærkes, at Trump svarede, at han *ikke* tog til Asien for at stille disse krav, fordi hans store interesse ligger i at løse atomvåbenkrisen omkring Nordkorea, og fordi han har en særdeles god arbejdsrelation med præsident Xi.

I nattens løb den 4. nov., mens han fløj fra Hawaii til Japan, bekræftede præsident Trump, at han skal have et tredje møde med den russiske præsident Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Da Nang, Vietnam.

Præcis, som han har gjort, siden før han blev valgt, trodser Trump atter Londons og Wall Streets politik med hensyn til Kina og Rusland, og det er grunden til, at disse kræfter fortsat indsætter den juridiske morder, Robert Mueller, og britisk efterretning, til at forsøge at tvinge præsidenten ud af embedet.

Tidligere chef for Goldman Sachs og tidligere finansminister Hank Paulson repræsenterede Wall Street og City of London i en kronik i *Washington Post* søndag, hvor han krævede, at, med Xi, »burde Trump være strategisk og insisterende mht. at forsvare Amerikas industrier i fremtiden, i særdeleshed inden for finansielle tjenesteydelser«, og burde insistere på, at Kinas finansmarkeder åbner op for investeringsbank-/hedgefund-modellen. Samme dag udløste Londonavisen *Times* et langt angreb på Putin og Trump, og som hævdede, at det »endelig står fuldstændig klart«, at både Brexit og valget af Trump var indbydes forbundne resultater af den samme, onde indflydelse fra »Putins venner«. (Dette er utvivlsomt også kilden til de transatlantiske økonomiers 10 år lange stagnation!)

Trumps afgørende opposition mod disse 'Rumleskaft-lignende' imperietiltag betyder, at der er et enormt potentiale for »win-win«-samarbejde som resultat af denne Asien-rejse.

Men den virkelige udfordring for Trump er at forstå, hvor stort, behovet for USA's økonomi – for slet ikke at tale om Europas – er for fordelene ved at tilslutte sig Kinas Bælte & Vej Initiativ, og for at forfølge et nyt paradigme for gensidigt fordelagtige, nye infrastrukturprojekter og videnskabelige gennembrud.

Trump tog til Asien, mens han pralede med USA's aktiemarkeder og »2 million nye jobs«; men Amerikas arbejderes reelle lønninger falder fortsat, 90 % af disse jobs er ikke produktive; og den amerikanske arbejdsstyrke holdes i en nedgangstilstand pga. den eksploderende epidemi af narko- og alkoholafhængighed, affødt af afindustrialiseringen.

Og, i kølvandet på de mange katastrofer med orkaner og brande, fremkommer der nu krav om omgående byggeri af ny infrastruktur til beskyttelse af befolkningen, og som løber op i hundreder af milliarder af dollar i investeringer, der er nødvendige *nu*. Dette er, bortset fra at være nødvendigt for at redde liv og bevare økonomisk produktivitet, det enkeltstående område, hvorfra produktiv, vellønnet beskæftigelse vil komme.

Dette var Trumps valgsignatur, som hidtil ikke er blevet initieret. Den eneste, nye infrastruktur, der foreløbig er blevet lanceret i de orkanramte områder i USA, er en ny kystpipeline i Texas, som finansieres af PowerChina. Linjerne af økonomisk innovation, som Wall Street hævder, Trump må tvinge ned i halsen på Kina, bliver allerede hurtigst forfulgt i Kina, takket være præsident Xi.

Den enkeltstående vej til det, Trump førte kampagne for, er igennem en genindførelse af Glass/Steagall og en nationalbank efter Hamiltons principper således, som det er skitseret af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, og gennem at USA tilslutter sig »Bælte & Vej«-politikken.

Dette er værd at kæmpe for; det inkluderer at lukke Muellers heksejagt ned sådan, som medlemmer af USA's Kongres er begyndt at kræve.

Foto: Præsident Donald J. Trump holder tale på Yokota Flybase, Japan, 5. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Schiller Instituttets Venner

interviewer Christian Larsen, leder af Hjørring Musikskole, om Hjørring- modellen for gratis musikundervisning for alle børn

Leder af Hjørring
Musikskole, Christian
Larsen.

Michelle Rasmussen, Schiller
Instituttet; kandidat KV
2017 i København.

Michelle Rasmussen, der opstiller til kommunal- og
regionsrådsvalg i København for Schiller Instituttets Venner,
interviewede Christian Larsen den 3. nov. 2017.

**Se alle kandidater i København, Brøndby,
Aarhus og Randers: <http://sive.dk/>**

 København, 21. august, 2017 (Schiller Instituttet) – DR.dk
Nordjylland rapporterer, at i Hjørring kommune, der har
65.000 indbyggere, »skal alle børn lære at spille et

instrument. I børnehaven skal de lære at spille violin. Derefter skal de, frem til og med 5. klasse, have undervisning i forskellige instrumenter, korundervisning, og så skal de spille i orkester«.

I det kommende skoleår vil 1085 børn deltage i projektet, og på sigt er det hensigten, at alle børn skal deltage. Hjørring Musiske Skole har bl.a. indkøbt flere hundrede violiner og andre orkesterinstrumenter.

Christian Larsen, leder af Hjørrings Musiske Skole, sagde: »Vi gør det, fordi det er sjovt, og fordi børn netop i den alder har et meget stor potentiale til at udvikle hjernen, og når du spiller musik udvikler du dig kognitivt, motorisk og også følelsesmæssigt.«

I en baggrundssamtale med Schiller Institutet tilføjede Christian Larsen også, socialt. Ideen startede i 2010 med et ønske fra græsrodder om at gentage en dansk version af Venezuelas El Sistema orkester-massebevægelse. Principperne for den danske version var, at det skulle være gratis, åbent for alle børn, med flere timers øvelse om ugen, fokusere på musisk udtryk snarere end teknik, understrege fællesskabet snarere end individet og omfatte »peer-to-peer« undervisning, hvor børn underviser børn ved siden af de voksnes undervisning. Projektet i Hjørring startede i 2011 med et enkelt orkester.

Omkostninger for det aktuelle projekt deles mellem skolesystemet og musikskolen. Samarbejdet er baseret på gensidig værdiskabelse og var ikke afhængigt af »nye penge« i systemet, men krævede blot en ændring i tankegang. De håber, det vil blive en model, som andre byer vil vedtage.

Siden rapporten på dansk fjernsyn, har der været stor, positiv feedback, og der er også flere former for græsrodsprojekter for musik i flere andre danske byer.

Christian Larsen understregede, at musikprojektet udvikler

børns evne til at tænke kreativt, uden på forhånd at vide, hvad man skal gøre – at tænke uden på forhånd at få svaret at vide.

En mor, der blev interviewet i DR-artiklen, var også glad for, at hendes barn deltog i klassisk musik, som ikke mange i hendes egen generation i har været udsat for.

<http://www.dr.dk/nyheder/regionale/nordjylland/i-hjoerring-kommune-skal-alle-boern-laere-spille-musik-fra-de-er-fire>

Helga Zepp-LaRouche: Aftenen før præsident Trumps strategiske rejse til Asien: På trods af en verden i fare, blomstrer »Silkevejsånden«. Dansk udskrift; Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 2. nov., 2017

Jeg mener, at folk, der ligesom er hjernevasket af de vestlige medier, og det, vi ofte finder i gaderne, ved vore informationsborde, hvor folk siger, »Åh, jeg stoler ikke på

kineserne»; jeg ville bede disse mennesker om simpelt hen at undersøge tingene lidt og gøre sig mere bekendt med det, som er kinesernes overordnede plan, og ikke lade sig nøje med mediernes rapporter imod Kina. Hvorfor skulle folk tro på medierne om Kina, når disse medier så åbenlyst lyver om så mange andre spørgsmål? Så jeg ville ønske, at tilhørerne – I – åbner jeres tanker og åbner jeres hjerter og selv finder ud af det. For jeg mener, at det, vi i øjeblikket er vidne til, er en af de mest exceptionelle forandringer i menneskets historie: For, hvis denne kinesiske model lykkes, så ville faren for krig og faren for den menneskelige races udslettelse gennem anvendelse af atomvåben, f.eks., for altid være overvundet. Og det er ganske bestemt noget, jeg mener, det er værd at forsøge at opnå. ...

Download (PDF, Unknown)

Putin åbner 'Sorgens Mur' for ofre for politisk undertrykkelse i USSR

3. nov., 2017 – Præsident Vladimir Putin talte ved åbningsceremonien for et »mindesmærke for ofre for politisk undertrykkelse« i Moskva den 30. okt. »Vi åbner 'Sorgens Mur' – et stort og spændende monument, både i sin essens og legemliggørelse – i hovedstaden i dag. Den kalder på vores samvittighed, vore følelser og vores forståelse af

undertrykkelsesperioden, og på medfølelse med dens ofre«, sagde han, iflg. rapporten på præsidentens webside.

»Selve mindet om, og klarheden og sammenhængen af synspunkter om disse dystre begivenheder, tjener som en magtfuld advarsel mod deres gentagelse.« Han takkede Moskvas myndigheder og de mange personer, der har været ophavsmænd til, og har finansieret, mindesmærket. »Det er vigtigt for os, for hele landet i dag og endnu mere vigtigt for unge mennesker, for Ruslands fremtid.«

Putin, der optrådte sammen med patriarken Kyrill af Moskva og hele Rusland, citerede Natalya Solzhenitsyns ord om undertrykkelsesperioden: »At kende, huske, fordømme og dernæst tilgive.« »Jeg er helt enig i disse ord«, tilføjede Putin. »Vi og vore efterfølgere bør huske tragedien med undertrykkelserne og de grunde, der forårsagede dem. Men det betyder ikke, at vi opfordrer til at afgøre mellemværender. Samfundet bør ikke igen puffes hen imod den farlige konfrontationslinje.«

Uden at nævne Stalin, genkaldte Putin visse historiske fakta om perioden, »hvor alle kunne risikere at blive konfronteret med helt usandsynlige og absolut absurde anklager, og hvor millioner blev betegnet som folkets fjender, skudt eller invalideret og gennemgik pinslerne ved fængsling eller arbejdslejre og eksil«.

»I vort lands, som i så mange andre landes, historie, har der været mange komplicerede og kontroversielle perioder. Man diskuterer og skændes om dem, og man foreslår forskellige fremgangsmåder for at forklare visse begivenheder. Dette er en naturlig proces med at studere og forstå historie og søge efter sandheden; men når som helst, spørgsmålet om undertrykkelse og millioner af menneskers død og lidelser rejses, behøver man blot besøge Butova-marken eller stederne for andre massegrave for ofre for politisk undertrykkelse, og de er mange i Rusland, for at forstå, at der ikke kan være nogen tilgivelse for disse forbrydelser«, sagde Putin.

Han mener, at »politisk undertrykkelse blev en tragedie for hele vort folk, for samfundet og et hårdt slag mod vort folk, dets rødder, kultur og selvidentitet. Vi føler stadig konsekvenserne. Det er vores pligt at forhindre glemsel«, sagde Putin.

'Sorgens Mur' kan sammenlignes med Tåremindesmærket, som Rusland donerede til New Jersey og USA for at mindes ofrene for terrorisme den 11. september [2001] og andre steder. Ligesom dette bevægende mindesmærke, er også 'Sorgens Mur' blevet totalt udelukket af amerikansk pressedækning, af dem, der lyver, at Putin er den nye Stalin.

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/55948>

Foto: Putin ved åbningen af 'Sorgens Mur' i Moskva, rejst til minde om ofrene for politisk undertrykkelse i USSR.

Putin vurderer trilateralt topmøde i Teheran mellem Rusland, Iran og Aserbajdsjan

2. nov., 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte med reportere, hvor han udtrykte sin tilfredshed med sin deltagelse i det trilaterale topmøde i Teheran den 1. nov., med Irans præsident Hassan Rouhani og Aserbajdsjans præsident Ilham Aliyev. Sidste års første topmøde fandt sted i Baku, og til næste år, blev statslederne enige om, vil de mødes i Rusland. En engelsk oversættelse af præsident Putins tale er udlagt på Kremls webside.

»Vi har diskuteret vigtige spørgsmål omkring stabilitet,

kampen mod kriminalitet og terrorisme, men selvfølgelig stod økonomiske anliggender øverst på dagsordenen«, citerer TASS Putin for at sige. Som et eksempel nævnte Putin Nord-Syd Transportkorridoren, der »allerede er blevet afprøvet. Siden sidste år er de første leverancer begyndt fra Indien til Iran, Rusland og videre endnu. Denne rute har vist sig økonomisk mulig og effektiv«.

Putin fortsatte, »hvis vi arbejder på en åben og velvillig måde og søger et positivt resultat, så vil vores arbejde gøre vore lande og vore folk godt«.

Om diskussionerne med sine kolleger om samarbejde inden for energiindustrien, sagde Putin, »Jeg vil gerne bemærke, at, på trods af den enorme produktion af kulbrintestoffer [som i råolie og naturgas] i hvert af vore lande, så er der en overraskende interesse i at levere denne råvare til hinanden, og som tager intern logistik i betragtning. Vi bekræfter f.eks. vores beredvillighed til at levere gas via ledningssystemet i Aserbajdsjan til det nordlige Iran, hvilket er økonomisk muligt for vore partnere ...

Det er velkendt, at Rusland, Iran og Aserbajdsjan er vigtige producenter af kulbrinteresurser, men det betyder ikke, at vi bør konkurrere med hinanden«, sagde Putin. »Det betyder imidlertid, at vi må koordinere vores indsats.«

Med en kommentar til sine samtaler med værten præsident Rouhani vedrørende deres landes samarbejde, sammen med også Tyrkiet, i kampen mod terrorisme, sagde den russiske præsident, »Vi arbejder ganske effektivt med Iran. Vi forhandler standpunkter om Syrien. Takket være vore, og også Tyrkiets, bestræbelser ... udvikler situationen i territoriet [i Syrien] mht. kampen mod terrorisme, såvel som også forhandlingsprocessen, der er i gang i Astana [Kasakhstan], sig meget positivt. En fast forhandlingsrunde er netop afsluttet, med godt resultat.«

Han understregede yderligere, »Der er masser af spørgsmål og problemer« inden for dette område. »Ingen af dem kan løses ensidigt. Ingen af landene kan løse dette problem ensidigt.«

Han kommenterede, at hans forhandlinger med Aserbajdsjans præsident Aliyev gjorde det muligt at »synkronisere urene« mht. spørgsmål og udsigter for bilateralt samarbejde.

Foto: Præsidenterne for Iran, Aserbajdsjan og Rusland, hhv. (fra venstre) Hassan Rouhani, Ilham Aliyev og Vladimir Putin, til det trilaterale møde i Teheran.

Stor grund til optimisme: Silkevejsånden smitter! LaRouche PAC Internationale Webcast, 3. nov., 2017.

Vært Matthew Ogden: Det er den 3. nov., og jeg er Matthew Ogden på LaRouche PAC Internationale Webcast. Som man ser af titlen på aftenens udsendelse, så er temaet for vores udsendelse, »Stor grund til optimisme: Silkevejsånden smitter«. Vi har været i nedtælling til præsident Donald Trumps rejse til Asien. Air Force One har forladt Washington, D.C., og han er på vej til sit første stop på Hawaii, hvor han vil besøge Pearl Harbor; dernæst fortsætter han til Asien.

På skærmen her ser vi vores kalender. Her er Helga Zepp-LaRouches citat [Fig. 1]. Hun sagde, »Da Xi Jinping på den 19. Nationalkongres sagde, at Kina ønsker at gøre hele verden smuk

frem til år 2050, for alle mennesker, så mener jeg, at dette absolut er opnåeligt. Vi bør alle gå med i denne bestræbelse. Silkevejsånden vokser, når man først kender den.« Det var et citat fra Helga Zepp-LaRouches webcast i går; Schiller instituttet har haft en række webcasts om temaet, »Silkevejsånden«. Denne optimistiske ånd, som Helga Zepp-LaRouche har reflekteret, både i det citat, I netop hørte, men også i løbet af de seneste par uger under vores nedtælling til præsident Trumps potentielt historiske rejse til Asien. Denne optimistiske ånd, Silkevejsånden, smitter virkelig. Vi udfordrer dig til, hen over de kommende par dage, at indfange denne optimistiske ånd, og til at hjælpe os i vore bestræbelser for, at USA skal tilslutte sig dette nye, fremvoksende paradigme, der vokser frem fra Kina.

Her følger resten af udskriftet på engelsk:

On the eve of President Trump's Asia trip, we're seeing efforts from both President Xi Jinping and from President Trump himself to try to set a very positive tone for this upcoming summit between President Trump and President Xi. At a speech at Tsinghua University, which took place on Wednesday, President Xi Jinping reiterated his commitment to "win-win" relations between the United States and China. He stated the following: "China is willing to work with the United States side to look far ahead and to aim high; to establish a community of shared future for mankind." So, that's an image [Fig. 2] there obviously from President Trump's and President Xi's last visit, which was them sitting in the living room of the Mar-a-Lago resort down in Florida during President Xi Jinping's visit during the Spring

of
this year. But since that time, their relationship has
continued
to be positive and has continued to develop. That kind of
vision, what President Xi Jinping called working “with the
United
States to look far ahead and to aim high”, this is the kind of
statecraft that indeed President Trump should engage in. To
have
an over-arching vision which is built on this idea that yes,
over
the coming generation, China and the United States will be two
of
the leading economies in the world. Our task at this point is
to
look far ahead into the future and to achieve some visions
which
are, indeed, very high; and to establish a community of shared
future for all mankind.

Now obviously, that comes in the form of the United States
joining in with this “win-win” vision of cooperation which
China
has built around the New Silk Road, the One Belt, One Road
Initiative. So that was President Xi Jinping obviously trying
to
set a very positive tone for this upcoming summit between him
and
President Trump.

Now let’s take a look at what President Trump himself had to
say. In an interview last night with Fox News, President
Trump
went into a long discussion of what he expects from his
upcoming
trip to Asia; especially with his upcoming trip to China.
Here
you can see a screen shot [Fig. 3] from that interview
subtitled

“President Trump on US-Chinese relationship”. Here’s what President Trump had to say about his relationship with President

Xi Jinping [Fig. 4]. He said, “President Xi has been pretty terrific. I’ve become very, very close to President Xi of China.

I think a lot of good things are going to happen. I think it’s a

very important trip. I think this is one of the more important

trips that a President has made.” So, that’s President Donald Trump talking about his upcoming trip to China. As you can see,

even he himself acknowledges the very historic importance of this

trip that he’s making to China. So, on both sides you can see both President Xi and President Trump are trying to set a very positive tone for this upcoming summit that they’re going to be

having.

Now, what did President Trump say about his relationship with President Xi Jinping? He said it’s a very positive relationship. Now, he is sticking to that, despite all of the efforts from the mainstream media otherwise in the United States

and in Europe and coming out of the geopolitical faction in Great

Britain, where they’re trying to say “Oh, we have to try to give

Xi Jinping a bad name, and we have to say that he’s actually a dictator and a new Stalin and a new Mao.” Well, in fact, President Trump is acknowledging that President Xi Jinping has done some very positive things; saying that he’s a terrific person and that their relationship is very positive. In fact, this is the tone that you’re getting from the Chinese media as we’re leading into this historic summit meeting.

Now if you were reading all of the US media, you would

definitely be getting a completely different picture. But what has the Chinese media been saying? Well, let's take a look at an article that just came out yesterday in the *People's Daily* [Fig. 5]. It's titled "Trump's Visit to China to Yield Significant Outcomes". The article begins by saying, "U.S. President Donald Trump's first state visit to China is an historic opportunity to boost cooperation between the world's two largest economies, and a chance to tackle the problems that dampen bilateral ties, said experts".

"In addition to security, the two nations' trade and economic cooperation will also become a crucial topic during Trump's visit "[E]xperts believe that deepened mutual trust and profound cooperation will benefit both nations in the long run."

Then it goes on to quote a very significant person, Wang Huiyao, who is the director of the Center for China and Globalization, which is a leading think tank in Beijing. He said, "Bilateral cooperation in infrastructure will provide great opportunities for both nations. Trump has rolled out plans to upgrade America's infrastructure, but his \$1 trillion plan is as elusive as ever. On the other hand, China has spent \$11 trillion on infrastructure in the past decade, accumulating rich experience in building high speed rails, roads, and energy plants and proving itself to be a strong partner." Then he went on to say the following – the article says:

"Meanwhile, the U.S. can also help China's Belt and Road initiative, as the former has rich experience in economic cooperation with countries along the Belt and Road.

“‘It would be a win-win solution for both nations if the U.S. is willing to participate in the Belt and Road initiative and the Asian Infrastructure Investment Bank,’ added Wang.” So, that was an article in *People’s Daily* online. As you can see, the Chinese experts are saying look the opportunity is there for Trump to use this visit to China to announce that he’s joining the Belt and Road Initiative and joining the Asia Infrastructure Investment Bank. Of course, this has been the theme that the LaRouche organization has had for the last several weeks, as we’ve been carrying out our ongoing countdown to this historic trip. Now the Chinese are saying explicitly that Trump has got the opportunity to announce that he is joining these crucial initiatives. Not only for the Chinese side, but saying explicitly that this is the opportunity for Trump to use the expertise and the financing that China is willing to provide to follow through on his promise here in the United States for trillions of dollars in infrastructure investment. Take what China has already accomplished with roads, high-speed rail, water management, power projects, domestically within China and also elsewhere, and bring that into the United States; and modernize the infrastructure here in the United States with that relationship. Another Chinese media outlet has interviewed a US expert, this is actually an establishment figure; a fellow named Joseph Nye, who’s the former dean of the Kennedy School of Government at Harvard University. This is what he had to say. This is an

article from XinhuaNet [Fig. 6]. “Interview: Better Understanding Between the United States and China Benefits Both

Says US Scholar”. This is his quote:

“I don’t see any reason why the United States can’t have cooperation with China on many of the types of projects which will go into the One Belt, One Road. The One Belt, One Road should be able to produce global public goods. I think it can.

Those public goods are good for China, and they’re good for the

United States; but they’re also good for other countries. So in

terms of producing public goods or global public good, that’s ‘win-win’ for everyone.”

Again, that’s Joseph Nye, former dean of the Kennedy School of Government from Harvard University. As you can see, he’s saying look this is an opportunity for “win-win”. Not only would

they benefit China and the United States, but he said there are

also third party benefits. The entire world could benefit from

this kind of “win-win” relationship between the United States and

China. So, that’s very significant coming from an establishment

figure here in the United States – the former dean of the Kennedy School of Government at Harvard University.

So indeed, you have a growing chorus of people who are beginning to recognize exactly what time it is, and exactly what

the potential benefits would be for Trump to announce that the United States is joining the Belt and Road Initiative coming out

of China.

Helga Zepp-LaRouche had a very significant appearance –

this was actually last week – but it hasn't received yet the coverage that it should, although there is an article that is forthcoming in the Chinese-language press on this event. But Helga Zepp-LaRouche delivered a speech at an event in Paris on October 24th which was jointly sponsored by the international Schiller Institute and the Geopolitical Academy in Paris – the Académie de Géopolitique de Paris. Helga Zepp-LaRouche's speech was titled "Achieving a 'Win-Win' Cooperation with China".

Now, I'm going to play a portion of her speech. You'll see that

it's sort of broken up because there was a simultaneous translation into French for the French-speaking audience; but we've just selected out the portion of Helga Zepp-LaRouche speaking English for our English-speaking audience here. But it's a very important strategic overview going into President Trump's trip to Asia. So, I'm going to play that speech for you now.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ladies and Gentlemen, Excellencies, Dear Guests: I would like to approach the issue of the China question from the standpoint that there is right now a complete clash between what I would call the old paradigm and the new paradigm, and that new paradigm has been very little understood in the West. I would like to start by talking about what just happened, namely the 19th National Congress of the CPC and especially the perspective outlined by President Xi Jinping for the next 35 years.

First I want to say, I was in China for the first time in 1971 in the middle of the Cultural Revolution, and therefore, I basically take credit of having the advantage of having seen firsthand, the absolutely incredible development of the

Chinese miracle. China has developed in the last 40 years in particular, since Deng Xiaoping's reforms, into the most incredible economic transformation of any country on the planet. It has uplifted in the last 30 years, 700 million people out of poverty; it has now a growing middle class of people who are economically doing very well, and it has a perspective of eliminating all poverty by 2020, that is three years from now, of the remaining 42 million poor people in the rural areas.

What Xi Jinping did first in his speech, was to take a review of what has happened in the last five years since he became General Secretary of the CPC, and that was essentially to develop the inner and western regions of China, which also is very difficult, because these are mostly deserts, and it's very difficult because this is a tremendous challenge. But China has done an incredible job in doing exactly that.

One year after Xi Jinping had become General Secretary, he announced the New Silk Road, the Belt and Road Initiative in Kazakhstan, and in the four years since this project has been put on the agenda, again, the most breathtaking development has taken place where now, about 70 countries are now actively participating in this project.

By 2020, Xi announced that China should be a moderately prosperous country; by 2035 China should be fully modernized, and

by 2050 it's supposed to become a "strong, democratic, culturally advanced, harmonious and beautiful nation." Xi emphasized that in China's development, they were adding miracle upon miracle and basically would draw on the 5,000 years of China's history, where China contributed many advances to humankind, and also develop a spirit of science, of innovation, and excellence for the future. He mentioned 14 times in his speech that the aim of all of this is that people would have a better and a happy life. Now, I have not heard that said from any Western politician since a very long time. It is in the Declaration of Independence that the "pursuit of happiness" is an inalienable right of all people, but if I look at the political processes in Europe or the United States, "happiness" is not a subject of discussion as the purpose of policies. What China has done is to take the Chinese economic miracle, and offer it through the Belt and Road Initiative to all participating countries, and that has already transformed all of Asia, much of Europe, Eastern Europe, Southern Europe, Africa, Latin America. And at this Party Congress, there were many leaders who said they will now take the inspiration of the Chinese model for their own development. While this is happening in China, you had a peak of unprecedented attacks on China in the Western media. Bloomberg,

Time magazine, the *Wall Street Journal*, you had a barrage of articles accusing China that this is all just an attempt to gain

global power, to replace the Anglo-American imperialism with a Chinese imperialism, that it's a grab for raw materials; that Xi

Jinping would be like Stalin, like Mao Zedong, just nothing which

has not been said.

So, how come the countries that are participating with China, 70 countries or maybe even more than 100, are all happy,

they're all praising what China is doing, and how can it be that

there is such a complete difference in perception of what is going on? This is what I call the clash between the old paradigm

and the new paradigm, because what China is offering is a cooperation on the basis of a "win-win cooperation" where naturally China is pursuing its interests, but it is also at the

same time, giving the interest of the participating countries; so

it's in a mutual benefit for both sides.

Let's take it back a little bit: When the Soviet Union approached its last phase, in the United States the neo-cons developed a concept which they called the Project for a New American Century (PNAC), which was the idea that there should be

only a unipolar world, dominated by the Anglo-Americans.

When the Wall in Berlin came down, the organization around my husband, Lyndon LaRouche, had an answer: We proposed the Productive Triangle economic development Paris-Berlin-Vienna, which was the idea to transform the Comecon countries with Western technologies through development corridors. In 1991, when the Soviet Union disintegrated, the Iron Curtain was no longer there, and we proposed the Eurasian Land-Bridge, which

was

the idea to connect the population and industrial centers of Europe with those of Asia through development corridors, and we

called that in '91 already, the Eurasian Land-Bridge, the New Silk Road.

We campaigned for this over 26 years, but naturally, if you go back to '91, this was not in the interests of the Bush Sr. administration; or Margaret Thatcher, who called the German unification the "Fourth Reich"; or even Mitterrand who opposed German reunification, so there were many geopolitical obstacles

to realize this plan at that time.

So the unipolar world forces pursued their policy which consists of regime change of any country, any government which would oppose the unipolar world, color revolution, such concepts

as "right to protect" (R2P), under the pretext of fighting for human rights and democracy to conduct interventionist wars, which

has given us the mess in the Middle East and the refugee crisis.

This was what ensued over these decades.

That military-strategic policy was combined with an economic side, which was essentially the lack of development caused by the

IMF conditionalities, which prevented explicitly Third World development; a policy of the Troika in Europe which prescribed brutal austerity to Southern European countries such as Greece,

Italy, Spain, Portugal. And this led to the revolts against this

system which we have been watching for the past almost two years.

That revolt expressed itself in the Brexit, in the election victory of President Trump and the loss of Hillary Clinton, in the "no" to the referendum in Italy for the change in the

Constitution; in the recent developments, such as the election victory of Kurz in Austria, Babic in the Czech Republic, the eruption in Catalonia, so this is an ongoing revolt. That policy is now leading to the danger of a new financial crisis, much worse than 2008, because the causes of that crisis had not been addressed. To the contrary, through quantitative easing, negative interest rates, an enormous amount of liquidity was pumped into the system which manifests itself now in the form of a much, much bigger indebtedness of governments, of firms, of student debt, of car loans, and this is a bubble about to explode again.

China is not unaware of what is the reaction of the Western media towards the Chinese model, and I found it very interesting that in the last days there is a completely new tone in the Chinese media about this reaction of the West. They say, with a very new self-confidence, less diplomatic than the Chinese would usually speak, that their model is superior to the Western model.

And they talk about the errors of Western conceptions about China, that the West completely misses the true nature of the Chinese development, that the West obviously does not want China to succeed and predicting, that it will not succeed. One article says, that the West thinks the closer that China is to the West, then they're on the right path; if they are diverging it's dangerous; that China should consolidate the interests of the West, and therefore China's development is negative and

challenges the world order; and that China should not challenge

what they call "universal values," but in reality these "universal values" are just Western interests. And then, in several articles, they say, look at the chaos of the West, the influence of the Western media is shrinking and China should no

longer care about Western prejudices.

So, I'm just touching upon these things, because it is my firm belief that the New Silk Road dynamic is unstoppable, because it is the much more attractive model of international cooperation, and it will eventually also be put on the table in

all of Europe. I think it would be in the fundamental interests

of European nations to cooperate with China and with Russia, in

the development of Africa: This is the only human way to stop and overcome the refugee crisis. China has offered a "win-win cooperation" to Mrs. Merkel, to Italy's Gentiloni, to [former French Prime Minister] Mr. Raffarin, when he was at the Belt and

Road Forum in Beijing in May, so the offer is on the table.

The

same goes for the reconstruction of the war-torn countries of the

Middle East, where, in the case of Syria, there is already an emerging tripartite cooperation, where China provides the infrastructure, Russia the energy, Iran the industrial parks, and

other countries are invited to cooperate in reconstructing Syria;

and also the same goes for Iraq, Afghanistan, Yemen, and other countries of the region.

Contrary to what you read in most Western mainstream media, the possibility that it would come to a good relationship between

Trump and Xi Jinping in the upcoming visit of President Trump to

Asia, where he will go to Vietnam, Philippines, South Korea, Japan, and a state visit to China, are very good.

The whole Russia-gate against President Trump, the idea that there was collusion between the Trump team and Russia, whereby Putin would have helped Trump to win the election, is utter nonsense, there's no evidence for it, and it was designed entirely by the intelligence services of Great Britain and the Bush-Obama administrations, to prevent Trump from having a positive relationship with Russia and China – and that is not succeeding.

The United States is undergoing right now a tremendous economic crisis, a total collapse of infrastructure due to a non-investment for about 100 years; infrastructure in the United

States is collapsing. The United States has 150 km fast train system between New York and Boston, as compared to more than 20,000 km fast train system in China, and there is right now a very concrete discussion that China would, together with the Japan, invest in the infrastructure of the United States, and this could be a subject in the upcoming Trump visit in China.

There are already many strategic realignments going on: I only want to point to maybe the most obvious case, that of Japan.

Japan right now is seeking a very good relationship with Russia,

they are developing the Kuril Islands together economically.

Because of the strategic close relationship between Xi Jinping and Putin, the relation between Japan and China is now improving.

I want to just say, that from the standpoint of universal history, I think that mankind has reached the point where either

we move to a new paradigm of self-governance of relations among

nations, and stop thinking that war can be, in the age of thermonuclear weapons, a means of conflict resolutions, if you don't want to risk eliminating ourselves as a species. So we have to think about a new paradigm of cooperation, and it is on the table. So, I think that the kind of discussion we need to have in Europe really needs to take on a completely different shape and form. I don't even think multi-polarity is what we want, because multi-polarity still has the idea of geopolitical confrontation, that you have one group of countries who has an interest against another group of countries; where I think that the idea pronounced by President Xi Jinping of the "community of a shared future of humanity," where you start with the one mankind first, and then you come to the national or regional interest, is the way we have to think. As a last comment, I think that the West can only find this kind of cooperation if we develop or rediscover our best traditions, like China has revived its Confucian tradition of 2,500 years, and the West has to revive its best Classical traditions of all our European cultures. If we do that, I think we are at the verge of a new era.

OGDEN: So that was a speech that Helga Zepp-LaRouche presented to a joint event in Paris on October 24th, sponsored by the international Schiller Institute and the Academy of Geopolitics in Paris. As you can see, this is a wonderful overview of exactly the kind of strategic situation that is now presenting itself as President Trump is flying on his way to this historic summit in China with President Xi Jinping.

Now, one more item that we need to conclude with, this is just some breaking news on the so-called "Russia-gate" narrative, which is now completely falling apart. Last week on this broadcast we reported that the news had come out that Hillary Clinton and the DNC had been exposed as directly financing the so-called "dodgy dossier" from Christopher Steele, the British intelligence agent who had put together this so-called dossier on President Trump. Now it has come out that that was only the tip of the iceberg. What's now being revealed is that the Democratic nomination during the 2016 Presidential campaign was completely rigged – 100 %; even more than we knew at the time. The facts have come out that expose the reality that the DNC, all the way through the primaries, starting a year before the Presidential primaries even occurred, was in fact nothing but a subsidiary of the Clinton campaign. 100 % bought and paid for and controlled. Donna Brazile, of all people, who is a long-time Democratic Party figure and was the interim chairperson of the Democratic National Committee, has just exposed in her forthcoming book; this is an article that was in {Politico} which is quoting an excerpt from her forthcoming book, but the article is titled "Inside Hillary Clinton's Takeover of the DNC". Donna Brazile reported that the Democratic National Committee's rigging of the party nomination

for Hillary Clinton against Bernie Sanders, also Joe Biden, Martin O'Malley, and any other Democratic nominee who never had a chance. This rigging of the nomination process was far worse than we even had known before; and far worse than was even exposed by the DNC emails and the John Podesta emails that had been published by WikiLeaks. In fact, it turns out that the Clinton campaign was in {total} control, a lockdown of the entire DNC and total control of every aspect of the so-called "neutral" Democratic National Committee, beginning all the way back in August of 2015; almost a year before Clinton became the official Democratic Party nominee.

Here's how it worked. Apparently, Obama had left the DNC deeply in debt; over \$24 million in debt after the 2012 Presidential campaign. He was paying off that debt very slowly, so under Donna Brazile's predecessor, former DNC chairperson Debbie Wasserman-Schultz, the DNC had signed a secret agreement with the Clinton campaign which specified that in exchange for sending money to the DNC, Hillary Clinton would control every aspect of the Democratic National Committee's operations – the party's finances, the party's strategy, and all of the money that was raised by the DNC. Her campaign would have the right of refusal of who would be the party communications director, and it would have the right of final decision on all other staff that was hired by the Democratic National Committee. The DNC would also be required to consult with the campaign about all other staffing, budgeting, data, analytics, and even mailings that were sent out by the Democratic National Committee.

So, as you can see, what this shows is that the DNC was

nothing but a bought-and-paid-for subsidiary, a completely subservient part of the Clinton campaign; whereas it is supposed

to be a completely unbiased party organization which gives every

candidate a fair shake. Additionally – and this is going to be

a much bigger story over the coming days – apparently the Hillary Clinton campaign was using the DNC as a fundraising clearinghouse to evade Federal Election Commission regulations;

virtually laundering campaign cash through the DNC, which was then funneled into the Hillary Clinton for President campaign, bypassing or evading FEC regulations. Under FEC law – this is the law that every candidate in the entire country is supposed to

follow – the Federal Election Commission says an individual US citizen can only contribute a maximum of \$2700 directly to a Presidential campaign. So if you wanted to contribute to the Hillary Clinton for President-campaign, your max is \$2700.

But

the limits for contributions are much higher for contributions to

state party organizations and to the party's national committee.

So, therefore, any citizen, any individual who had maxed out their \$2700 contribution limit to the Hillary Clinton campaign,

could then turn around and write a check to the Hillary Clinton

Victory Fund, which would be an additional check for up to \$353,000; which represents \$10,000 to each of the 32 state party

organization, plus \$33,000 to the DNC. So that money was then deposited in the state party coffers first, but then was vacuumed

into the DNC and then directly to the Presidential campaign.

Apparently less than 1% of that money stayed in the state party organizations.

Now this information, this bombshell, is coming directly from Donna Brazile; this is not some sort of disinformation or fake news that's coming from some troll in St. Petersburg or something. This is contained within Donna Brazile's own book about the DNC. As Elizabeth Warren said in response to a CNN interview yesterday when she was asked "Was the DNC campaign, was

the Democratic nomination process completely rigged in favor of

Hillary Clinton?" "Yes, it was." No other nominee even had a chance, despite the fact that there was overwhelming support within the Democratic base for anybody but Hillary.

What President Trump said in response to this news, in a series of tweets that he put out over the last 24 hours, is the

following. He said, "This is real collusion and dishonesty. This is a major violation of campaign finance laws and money laundering. Where is our Justice Department? Let's go FBI and

Justice Department." Then he also said, "Bernie Sanders supporters have every right to be apoplectic of the complete theft of the Democratic primary by crooked Hillary."

So, this is a bombshell. This news will definitely develop over the next few days, and this is going to be a major story as

President Trump leaves on his historic trip to Asia. We have an

opportunity right now to organize the entire country to say "Let's abandon this entire Russia-gate false narrative. Let's focus on the true story." Let's take a look at the opportunities

that are ahead of us for our President as he takes this trip to

Asia, and what all Americans have in common. We have

crumbling

infrastructure, we have an opioid crisis which is unprecedented

in its proportions. The stories about this are absolutely unfathomable about how many deaths we've experienced over the last year from opioid and heroin overdoses. The statistics are

that we have had one September 11th every three weeks in terms of

the number of Americans that have died. Or, over the past year,

more Americans have died from opioid and heroin overdoses than died in the entirety of the Vietnam War. This is the economic reality that is confronting the American people; and this is the

kind of situation which could be resolved overnight by taking a

completely different turn towards a spirit of optimism which Helga Zepp-LaRouche has characterized as the spirit of the New Silk Road.

So, let me put on the screen one more time as we conclude our webcast, the image of our calendar [Fig. 7]. We've been counting down the days up to today over the course of the month

of October, as we approached the departure of President Trump for

his historic trip to Asia. President Trump and President Xi Jinping will be meeting on November 8th and November 9th, so this

is coming up next week. This historic summit between President

Trump and President Xi Jinping could, indeed, be a history-changing event. So as the title webcast stated, "Great

Cause for Optimism: The Silk Road Spirit Is Contagious". We challenge you to catch the Silk Road spirit over the next few

days, and to do everything that you can to ensure that this summit is indeed a watershed moment for the history of US-China

relations and the history of the entire human race.

Thank you very much for tuning in today, and please stay tuned as we follow this important and historic trip that President Trump is making to Asia as we approach this bilateral

summit on November 8th and 9th next week.

Thank you for tuning in, and stay tuned to larouchepac.com.

Kina og Rusland bør sammen skabe en 'Silkevej over isen', sagde Xi til besøgende Dmitrij Medvedev

2017; 1. nov. – Den russiske premierminister Dimitrij Medvedev er i Beijing til regelmæssigt planlagte møder med den kinesiske premierminister Li Keqiang, og han mødtes ligeledes med præsident Xi Jinping. Xi sagde til Medvedev, at Kina og Rusland bør skabe en »Silkevej over isen« og fuldt og helt »integrere Bælte & Vej Initiativet med den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU)«. Ifølge en nyhed fra *Xinhua*, »opfordrede Xi begge sider til at øge indholdet af teknologisk innovation i deres samarbejde og integrere Bælte & Vej Initiativet med den Eurasiske Økonomiske Union. Kina og Rusland bør samarbejde i udviklingen og udnyttelsen af de

arktiske kanaler til sejlads for at skabe en 'Silkevej over isen', sagde Xi.

Xinhua skriver: »Xi sagde, at Kina er parat til at arbejde sammen med Rusland for at udvide samarbejde inden for forskellige områder, bevare en tæt koordinering i internationale anliggender og fremme byggeriet af et fællesskab for en fælles fremtid ... Xi påpegede, at Kina og Rusland bør udvikle premierministrenes regelmæssige møde fuldt ud og styrke samarbejdet om energi, fremstilling af udstyr, landbrug og rumfart.« EAEU er en international organisation for regional, økonomisk integration, og som består af Armenien, Belarus, Kasakhstan, Kirgisistan og Rusland.

Medvedev på sin side overbragte den russiske præsident Vladimir Putins hilsener til Xi og hans lykønskninger med den nyligt afsluttede KKP's Kongres og Xis genvalg som KKP's Centralkomites generalsekretær. Kongressen, sagde Medvedev, »indebærer stor betydning for både Kina og verden«.

Under Medvedevs diskussion med Kinas premierminister Li Keqiang sagde Li, at »Medvedev er den første udenlandske leder, der besøger Kina efter KKP's 19. Nationalkongres«, rapporterer *Xinhua*. »Dette har vist, hvor tætte og på hvor højt et niveau, de kinesisk-russiske bånd er«, udtalte Li. Han understregede ligeledes, at, som det blev bekræftet på KKP's 19. Kongres, Kina vil »dele udviklingsmuligheder med lande i hele verden«, rapporterer *Xinhua*.

Forud for Medvedevs afrejse til Kina, havde Ruslands vicepremierminister Sergei Prikhodko til pressen sagt, at, »I øjeblikket arbejder finanstilsynsfolk i begge lande på at udvide den bilaterale aftale om valutaswap for de næste tre år«. Han sagde, at nogle russiske banker har tilsluttet sig Kinas Internationale Betalingssystem (CIPS), og at det Russiske Nationale Kortbetalingssystem (NSPK) og Kinas UnionPay har aftalt at behandle hjemlige russiske transaktioner ved at bruge UnionPay-kort i NSPK, rapporterede

Sputnik.

Selv sagde Medvedev til pressen i Beijing, at, »I øjeblikket diskuterer man, om Karta Mir [Ruslands eget betalingssystem, der er under udvikling] bør knyttes til kinesiske betalingssystemer«. Han sagde også, at det globale finanssystem ville være mere stabilt, hvis det ikke var domineret af dollarenhedsbetalingssystemet.

Foto: Ruslands premierminister Dmitrij Medvedev (venstre) ses her sammen med Kinas premierminister, Li Keqiang, under førstnævntes aktuelle besøg til Kina.

Portugal og Kina underskriver handleplan om den Maritime Silkevej

2017; 1. nov. – Portugals minister for hav, Ana Paula Vitorino, er i Kina til et otte dages besøg (28. okt.-4. nov.), hvor hun ledsages af repræsentanter fra 39 portugisiske havneselskaber og relaterede industrier, for at konkretisere Portugals deltagelse i den Maritime Silkevejskomponent af Bælte & Vej (BRI). Dette omfatter et håb om henvend \$2,5 mia. i kinesiske investeringer til udvidelse af container- og andre faciliteter i de portugisiske havne Sines (mod syd), Lissabon (i midten) og Leixoes (mod nord), såvel som også inden for områderne »blå bioteknologi«, oceanisk akvakultur – opdræt af vandlevende organismer – og marin industri.

Det første af to planlagte seminarer på højt niveau fandt sted i Beijing den 30. okt., med repræsentanter fra 86 kinesiske selskaber, der var til stede. Vitorinos kinesiske modpart,

direktør for statens havadministration, Wang Hong, talte her om maritimt samarbejde som en »afgørende del« af kinesisk-portugisisk samarbejde og diskuterede Kinas overordnede syn på »havet som en vigtig indgang for Kina til at omfavne hele verden«.

Vitorino sagde på sin side, at »Portugal ønsker at erklære sig som et globalt, logistisk knudepunkt i det atlantiske område« og »fordoble værdien af den blå økonomi« til et niveau, hvor landet bliver én af de fem, mest havrelaterede økonomier i verden. Hun beskriver Portugal som »et nødvendigt stop på nord-sydgående, atlantiske ruter ... [og] et absolut nødvendigt overgangssted på øst-vestgående ruter«.

Denne udtalelse er i overensstemmelse med den portugisiske sekretær for statens internationalisering, Jorge Costa Olivieras erklæringer på Bælte & Vej Forum i Beijing om, at Portugal ønsker, at »en maritim rute til [havnen] Sines bliver inkluderet, og desuden, at Silkevejens jernbane over land, der allerede løber fra Chongqing til Madrid, også kommer til Portugal«.

Foreløbig har Vitorino underskrevet en handleplan med Wang Hong, der skitserer samarbejde omkring forskning og kommercielle projekter i takt med, at Kina og Portugal etablerer et partnerskab for udvidet »blå økonomi«. I dag mødtes hun med præsidenten for Kinas Udviklingsbank.

Vitorino rapporterede også, at der var indgået aftaler mellem portugisiske og kinesiske selskaber om at danne konsortier, der ville indgå i konkurrencen om de forskellige, planlagte investeringsprojekter. Der blev ikke givet specifikke detaljer, men de portugisiske selskaber, der er repræsenteret, er førende havneoperatører, byggeselskaber, logistikoperatører, skibsværfter til flådereparation, ingeniørteknik, energi og selskaber til fiskeforarbejdning, rapporterede Macaueh.

Foto: Portugals minister for hav, Ana Paula Vitorino.

Den russiske udenrigsminister Lavrov siger, Europa skal tilslutte sig, ikke sabotere, gasledning

31. okt., 2017 – Lavrov udfordrede i dag europæiske forsøg på at sabotere (endnu) et Rusland-til-Europa gasledningsprojekt. På et møde i Moskva, hvor Lavrov talte for et møde i Europæisk Erhvervssammenslutning, sagde han, at Turkish Stream-gasledningen, som Rusland er ved at bygge til Tyrkiet, kunne forlænges til at levere naturgas til »andre europæiske lande«, men »først efter, at der var opnået betydelige juridiske garantier fra Bruxelles«, med henvisning til EU's hovedkvarter.

Lavrovs forbehold kommer som respons til den plan, som EU-kommissionen annoncerede i september, om at »forhandle« med Rusland for at få det til at overholde EU-regler mht. Nord Stream 2-gasledningen, og som ville krænke Ruslands mest basale havret. EU-planen, sagde Lavrov, »er absolut uden fundament. Det er ingen grund til at anvende EU's ekstraterritoriale lov i Østersøen«.

EU-kommissionen kom med den uhyrlige påstand, at den kunne gennemtvinge sine »regler« ud for den del af kysten, hvor Nord Stream-gasledningen løber.

Turkish Stream-gasledningen er en erstatning for South Stream-gasledningen, som efter planen skulle have leveret gas under

Sortehavet til Bulgarien, dernæst Serbien, Bosnien og Kroatien, men som blev annulleret af Bulgarien under pres fra EU.

Trump på vej til Kina. Desperate angreb gennem Russia-gate for at bevare den gamle verdensorden. Politisk Orientering 2. nov., 2017.

v/ formand Tom Gillesberg:

»Velkommen til et valgmøde i anledning af, at det snart er kommunalvalg her i Danmark. At vi her i København den 21. november skal til stemmeurnerne, og de, der befinder sig her i København, har det meget store privilegium, at de faktisk kan stemme på undertegnede og andre af vore kandidater, som også er til stede her, og dermed være med til at sætte den dagsorden, som kommer til at gælde, ikke bare for det 21. århundrede, men forhåbentlig også for lang tid derudover.

Det er givet, at allerede her i de kommende par uger, vil der stå nogle helt afgørende slag for, hvad menneskeheden kommer til at kunne gøre i tiden fremover. Derfor er det fantastisk, vil jeg sige, at de, der har været med til at sørge for, at vi kunne få rigtig mange flotte plakater op her i København og

Brøndby og andre steder [Aarhus og Randers], »INDEN NYT FINANSKRAK: KØBENHAVN SKAL MED I DEN NYE SILKEVEJ«, som allerede nu er et stort diskussionsemne derude på gader og torve og skoler og universiteter; og også vores anden plakat her, som i første omgang lever en lidt mere anonym tilværelse, som så nok skal vokse på folk, »GØR SOM I HJØRRING: GRATIS INSTRUMENTAL- OG SANGUNDERVISNING – SKAB EN NY RENÆSSANCE: KLASSISK MUSIK TIL ALLE BØRN«.

Det, som det selvfølgelig drejer sig om for os, er for det første at få folk til at tænke, og dernæst få folk til at handle, således, at vi kan sørge for, at Danmark – og København og byerne selvfølgelig, hvor vi stiller op til kommunalvalg – men Danmark, Europa og resten af verden kommer med i det nye paradigme, som allerede er i gang med at erobre planeten Jorden.

Allerede nu er det klart, at det, som de fleste tror, tingene sådan normalt drejer sig om, nemlig: Kan man beholde det, man plejede at have, så er svaret klart, Nej, det kan man ikke. Den gamle verden er væk. Der er ikke nogen fortsættelse af tingene, som de var. Og spørgsmålet er ikke, kan man beholde det, man havde, men, om man skal tabe alt, eller man skal vinde en ny renæssance med de største muligheder, mennesket nogensinde har set.

Når jeg siger det, så burde det også være tydeligt for de fleste, at den vestlige verden stadig væk er i et momentum imod krig; man har en march mod krig, som burde være stoppet, efter Brexit-afstemningen ligesom havde kastet det britiske etablissement om kuld, kan man sige, og den efterfølgende sejr til Donald Trump i det amerikanske præsidentvalg ligesom havde mere eller mindre styrtet det amerikanske etablissement af pinden; så skulle man jo tro, at det betød en ændret politik. Men det har det ikke gjort, fordi alle institutionerne er fortsat på den kurs, der var forprogrammeret inden disse valg.

...«

https://soundcloud.com/si_dk/trump-pa-vej-til-kina-desperate-angreb-gennem-russia-gate-for-at-bevare-den-gamle-verdensorden

Trump til Asien: Et potentielt historisk gennembrud. Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast med Helga Zepp-LaRouche

Med præsident Donald Trump, der er klar til at tage af sted på sin rejse til Asien om få dage, kunne der ikke stå mere på spil. Efter de inspirerende udviklinger på Kinas Kommunistiske Partis 19. Kongres, ringede Trump til præsident Xi for at lykønske ham med resultaterne og bekræfte, at han ser frem til deres møde den 8. november. Trump vil blive ledsaget af flere amerikanske erhvervsfolk og producenter, der håber at udvide handelsmulighederne med Kina og blive deltagere i Bælte & Vej Initiativets (BRI) globale projekter.

Helga Zepp-LaRouche har understreget, at en succes for Trumps rejse ville konsolidere en samarbejdsalliance mellem USA, Rusland og Kina, som ville betyde afslutningen af den unipolære, geopolitiske imperieorden, der køres af neokonservative og neoliberale, og som har bragt verden til randen af et globalt, økonomisk kollaps og en Tredje Verdenskrig.

Desværre er kun få mennesker i Vesten bevidste om dette potentielle, historiske gennembrud. De eneste »nyheder«, der er tilgængelige for folk i det transatlantiske område, er de seneste, forfatningsstridige provokationer fra den juridiske morder Robert Mueller, der er leder af et desperat forsøg fra de London-centrerede oligarkers plan om at stoppe momentum for BRI og forhindre Trump i at lykkes med at bringe USA ind i det, som en partner.

Lyt med på torsdag, når fr. Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, giver en nødvendig, strategisk korrektion af de 'falske nyheder', baseret på Den Nye Silkevejsånd.

Xi appellerer til Trump: Lad os 'Skue langt fremad og sigte højt'

Leder fra LaRouche PAC, USA, 1. nov., 2017 – Aftenen før Donald Trumps afrejse til Asien, tager den kinesiske præsident Xi Jinping skridt til aktivt at forme tonen og indholdet i sit forestående topmøde med præsident Trump den 8. nov., så vel som også at væve Rusland og Indien ind i det fremvoksende Nye Paradigme. I en tale, han holdt for den rådgivende styrelse for Tsinghua Universitetets Skole for Økonomi og Management, og som for en stor del er sammensat af indflydelsesrige, amerikanske erhvervs- og finansledere, gentog Xi først sit forpligtende engagement til at skabe gode relationer mellem Kina og USA, baseret på økonomisk win-win-samarbejde, og erklærede dernæst, at »Kina er villig til at arbejde med den amerikanske side for at skue langt fremad og sigte højt« for

at etablere et »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«.

Når den kinesiske præsident opfordrer til at skue »langt fremad« og sigte »højt«, så er det ikke blot tomme ord – som vi er så vant til at høre fra intetsigende politikere i Vesten. Husk, at Xi netop har ført sit land igennem Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres, der vedtog et konkret perspektiv for at »bygge et smukt Kina og en smuk verden« frem til år 2050, centreret omkring at udvide Bælte & Vej Initiativet til hele planeten. Husk, at Kina har løftet 700 million af sin egen befolkning ud af fattigdom på blot tre årtier, og at de nu er gået i gang med at hjælpe Afrika med at gøre det samme, såvel som også alle andre dele af planeten, der er intelligente nok til at acceptere deres tilbud om at samarbejde. Og husk, at Xi Jinping har lagt et forslag frem på bordet til USA om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet, næsten lige fra det øjeblik, hvor han havde lanceret denne politik tilbage i 2013.

Det er ekstremt vigtigt, at Xi Jinping udtaler sig offentligt forud for topmødet med Trump, lød Schiller Instituttets forkvinde Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag, for at skabe et fordelagtigt klima for det afgørende møde. Han har på forhånd lagt sine tanker og forslag ud, og det er godt, sagde hun.

Tiden er nu inde til, at præsident Donald Trump tager imod en lektion i statsmandskunst fra Lyndon LaRouche. Man kan ikke besejre ens fjende ved blot at modgå hans angreb og afparere hvert af hans stød – hvor absurde, disse end måtte være, som i tilfældet med Robert Mueller-sagen. Man må gøre præcis det, som ens fjende med sine angreb forsøger at stoppe én i gøre, fordi han ved, at det betyder ødelæggelsen af hans eget, bankerotte system. Gør det, din fjende mest frygter fra din side, og anbring ham på ukendt, defensiv grund.

I dette tilfælde vil det sige, at Trump må handle som en ægte statsmand og bruge sit topmøde med Xi Jinping om en uge fra i

dag til ivrigt at tage imod Kinas stående tilbud om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet. Og han må gøre sine plageånder tavse ved at gøre deres herrer bankerot og hurtigt genindføre Glass/Steagall-bankopdeling. Disse forholdsregler vil gøre en ende på City of Londons og Wall Streets spekulationsimperium – hurtigere, end man kan sige 'George Papadopoulos'.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (højre) møder sin amerikanske modpart Donald Trump i sidstnævntes Florida-feriested, Mar-a-Lago, i USA, 6. april, 2017. (Xinhua/Lan Hongguang)

INVITATION:
Schiller Instituttets Venner,
Schiller Instituttet
og Executive Intelligence
Review
inviterer til
seminar/valgmøde:
INDEN NYT FINANSKRAK:
DANMARK SKAL MED I DEN NYE

SILKEVEJ:

Dato 10. nov. 2017

Dato: Fredag, 10. november, 2017

Tid: 15:00 – 18:00

Sted: Frederiksberg

Talere:

Særlig international gæstetaler: Helga Zepp-LaRouche (via live videoforbindelse), der er kendt som *Den Nye Silkevejslady*, på grund af sine bestræbelser for, i hundreder af konferencer i hele verden, at promovere denne politik.

(Se her og her).

Fr. Zepp-LaRouche er ligeledes medforfatter af rapporten, »The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge« (Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen)

Tom Gillesberg: Kandidat for Schiller Instituttets Venner (SIVE) til posten som Københavns borgmester og til regionsrådet i Region Hovedstaden; formand for Schiller Instituttet i Danmark og chef for EIR's bureau i København.

Mødet vil blive afholdt på engelsk, med tolkning til dansk.

Gratis adgang; indtegning nødvendig.

Indtegning:

Feride Istogu Gillesberg: 25 12 50 33; 35 43 00 33;
info@sive.dk

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51; 35 43 00 33; info@sive.dk

Schiller Instituttets Venner har opstillet kandidater i det aktuelle, danske kommunalvalg 2017 med kampagnesloganet: »Inden et nyt finanskrak: Danmark skal med i Den nye Silkevej« på valgplakaterne, som på fremtrædende steder er ophængt i København, i den københavnske forstad Brøndby, og i Jylland, i Aarhus og Randers.

Dette valg finder sted på et tidspunkt, hvor et nyt paradigme for menneskeheden er ved at blive til virkelighed. Spørgsmålet er, om Danmark helhjertet vil blive en del af den nye, retfærdige, økonomiske verdensorden, som Schiller Instituttets Venner, med Tom Gillesberg som spidskandidat, og Schiller Instituttet, under Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches lederskab, i årtier har ført kampagne for, eller ej.

På den ene side, så står finanssystemet, baseret på Wall Street og City of London, på randen af et finanskollaps, der er større end det i 2007-2008, og med mange faktorer, der kunne udløse krakket.

På den anden side, så er politikken for Den nye Silkevej/Den eurasiske Landbro/Verdenslandbroen, som Schiller Instituttet foreslog efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps, nu i færd med at blive en realitet, siden den kinesiske præsident Xi Jinping annoncerede Ét Bælte, én Vej (OBOR) / Bælte & Vej Initiativet (BRI) i 2013. Siden dette tidspunkt har Schiller Instituttet ført kampagne for, at Europa og USA tilslutter sig. I begyndelsen var der en negativ respons, med baggrund i den gamle, geopolitiske tankegang.

Men det tempo, i hvilket man bygger en alliance for en moderne, infrastruktur-baseret, økonomisk udvikling og byggeri af projekter, er betagende, med 70 lande, der pr. maj måned, 2017, er involveret. Alliancen for fremskridt er blevet udvidet fra at forbinde Europa og Asien, og til Afrika, Mellemøsten og Latinamerika. De fleste østeuropæiske nationer

har tilsluttet sig, og én efter én indser de vestlige, europæiske nationer, at deres fremtid afhænger af, at de springer med på dette tog i bevægelse.

I Danmark udtrykte statsministerens særlige repræsentant til Bælte & Vej Forum i Beijing i maj, minister Karen Ellemann, støtte til Bælte & Vej Initiativet (BRI), og Danmark er det eneste, nordiske land, der har indgået et Omfattende Strategisk Partnerskab med Kina; men Danmark er foreløbig kun involveret i nogle få infrastrukturprojekter i Bælte & Vej Initiativet.

Dette seminar/valgmøde finder sted under præsident Trumps statsbesøg til Kina den 8. – 10. nov., et statsbesøg, der kan blive USA's mulighed for at tilslutte sig BRI sådan, som Schiller Instituttet i USA har ført kampagne for. Hvis Trump gør dette, ville det fundamentalt ændre internationale relationer og bringe USA ind i denne alliance for økonomisk udvikling, i hvilken Kinas BRI udgør spydspidsen. I realiteten tilsigter den særlige anklager Robert Muellers efterforskning af præsident Trump, og som ikke bygger på nogen som helst kendsgerninger, netop at forhindre et sådant skifte mod en samarbejdsrelation med både Kina og Rusland.

Seminaret/mødet vil også uddybe nødvendigheden af, at Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love gennemføres:

1. Glass/Steagall-bankopdeling for at fjerne de spekulative finansbobler;
2. Oprettelsen af en nationalbank med et statsligt kreditsystem;
3. Udstedelse af statslig kredit til nøgleinfrastrukturprojekter, som vil øge produktiviteten og den faktisk anvendte energigennemstrømningstæthed i produktionen, og;
4. Et forceret videnskabsprogram til opnåelse af kernefusionsenergi og rumforskning.

Desuden kræver Schiller Instituttets Venner en ny, kulturel renæssance, som omfatter gratis undervisning i klassisk musik for alle børn, for at berige børnenes kreative evner, som er den vigtigste faktor for hele menneskeheden.

Vi håber, at du vil være i stand til at deltage i dette seminar/møde, hvor der bliver tid til en åben diskussion af disse vigtige spørgsmål.

Vore seneste seminarer/koncerter i København:

En musikalsk dialog mellem kulturer, april, 2017.

Donald Trump og det Nye Internationale Paradigme, december, 2016.

Forlæng Den nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika, april, 2016.

Kinas politik for »Ét Bælte, én Vej«, april 2015.

Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, januar, 2015.

Specialrapport:

Hjemmesiden om *EIR*-rapporten, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*.

Den engelske, arabiske og kinesiske version af *EIR's* rapport kan fås ved henvendelse til *EIR* og Schiller Instituttet i Danmark.

Pris for den 400 sider lange rapport:

Engelsk: trykt kr. 500, pdf. kr. 300.

Arabisk: trykt kr. 500.

Kinesisk: trykt kr. 500, pdf. kr. 300.

Kontakt venligst tlf. 53 57 00 51 eller 35 43 00 33, eller
si@schillerinstitut.dk

Hjemmesider:

Dansk: www.sive.dk
www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com
www.schillerinstitute.org
www.larouchepub.com/eiw
www.larouchepac.com

Andre sprog/other languages: [Click here.](#)

Kupmagerne i vanvittig aktivitet for at sabotere Trumps rejse til Asien

Leder fra LaRouche PAC, USA, 31. okt., 2017 – Med præsident Trump, der forbereder sig til at tage af sted til Asien i denne uge til afgørende møder med Xi Jinping, Shinzo Abe, Rodrigo Duterte, Moon Jae-in og muligvis også Vladimir Putin – møder, der kunne bringe USA direkte ind i overensstemmelse med det nye paradigme for menneskeheden, der vokser frem af Kinas Nye Silkevejsproces – forsøger Det britiske Imperiums lakajer i USA hektisk at miskreditere eller endda anklage præsidenten

for at sabotere hans plan om at danne venskabelige og konstruktive relationer med Kina og Rusland.

Den juridiske morder, Robert Muellers anklageskrifter mod Paul Manafort, der i en kort periode var Trumps kampagnemanager i 2016, og mod George Papadopoulos, der sandsynligvis var plantet af briterne i Trumps overgangshold (uden nogen synlig indflydelse), er blevet spredt ud over den nationale presse, som om det var det første stød i at bringe Trump til fald. Trump responderede med tweets og sagde, at anklagerne mod Manafort intet havde at gøre med hverken ham selv eller Rusland og tilføjede, at »kun få mennesker kendte den lavt rangerende, frivillige arbejder ved navn George, der allerede har vist sig at være en løgner«. David Gergen, CNN's kommentator, røbede det hele mandag aften ved at advare Trump om, at han ikke burde foretage denne rejse til Asien, mens han konfronteres med et sådant dødeligt alvorligt angreb. Pladder.

I mellemtiden ruller Kina den røde løber ud for Trumps præsidentielle besøg – det første statslederbesøg siden den historiske KKP's 19. Nationalkongres, der konkretiserede den transformation af verdenshistorien, som blev initieret af Xi Jinpings lancering af det Nye Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej under sin første femårsperiode.

Spærreilden af angreb i medierne i USA og i den britiske presse – han er en hensynsløs diktator, »den nye Mao« og »den nye Stalin«, blandt andet – kan ikke skjule virkeligheden omkring det utrolige udviklingstempo, internt i Kina og i landene i verdens udviklingssektor, gennem Bælte & Vej Initiativet. Selv IMF og sådanne historiske, britiske bankinstitutioner som HSBC tvinges af virkeligheden til at rapportere den transformation, der finder sted internationalt som følge af Kinas initiativ – om ikke af anden grund, så fordi de ønsker at begrænse det.

Forskellen mellem den to former for fremtid, som konfronterer

menneskeheden, er stærk. Xi Jinping fremlagde en vision for Kina og for verden frem til 2050, med Kina, der skal blive en fuldt udviklet nation, mens de samtidig er med til at løfte verdens tidligere koloniserede lande ud af fattigdom, for at blive moderne industrinationer. Han baserer dette på begreberne om et »fællesskab for en fælles skæbne« og en »ny type relationer mellem store magter«. Han støtter fuldt ud præsident Trumps erklærede hensigt om at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland i denne nye type stormagtsrelationer, der som sit grundlag har visionen om den Nye Silkevej for en fælles skæbne for fremskridt for alle.

Så har vi den nuværende mangel på vision i Vesten. De britiske imperieinteresser bag kupforsøget mod Trump er de samme City of London- og Wall Street-kræfter, der har drevet de vestlige økonomier ud i industrielt forfald, kollaps af infrastruktur, kernekraftindustriens og vort rumprogramms død, en forfærdelig narkoepidemi, massiv arbejdsløshed og voksende rater af fattigdom og selvmord.

Og dog er midlerne til at undgå denne døende kultur i vore hænder. Alt imens den Nye Silkevej er 'vejen ad hvilken', så må imidlertid den ondskab, der består i Londons og Wall Streets bankerotte hasardspilsinstitutioner, der har taget kontrollen over de fleste af vore regeringsinstitutioner, ødelægges, hvis vi skal virkeliggøre en sådan vision. Franklin Roosevelt viste, at dette er muligt med sin New Deal, gennemførelsen af Glass-Steagall for at rense skidtet ud på Wall Street og etablere statslig kredit i Hamiltons tradition for at genopbygge nationens infrastruktur og udløse arbejdskraftens produktive evne og videnskabelig udvikling.

På samme måde, som Robert Mueller gennemtvang »Få ram på LaRouche-specialstyrken« i 1980'erne netop, fordi Lyndon LaRouche var spydhovedet for en bevægelse for at opnå denne højere vision for menneskeheden, sådan fungerer Mueller stadig væk i dag på vegne af Imperiet, der hektisk forsøger at bevare verden opsplittet, for at stoppe Trump i at bringe USA ind i

samarbejde med Kina og Rusland.

LaRouches Fire Love inkorporerer FDR's fremgangsmåde og tilføjer det presserende nødvendige i at skabe en ny æra med kulturelt og videnskabeligt samarbejde for menneskehedens fremtid. Tiden er ikke til selvtilfredshed. Vejen er klar, og sejr på kort sigt er mulig, og nødvendig, hvis verden skal undgå globalt kaos og global krig.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (2. fra højre) og hans hustru Peng Liyuan (2. fra venstre) stiller op til fotografering sammen med Donald Trump (midten), hans hustru Melania Trump (1. fra højre) og hans datter Ivanka på Mar-a-Lago-feriestedet i Florida, 7. april, 2017. (Xinhua/Lan Hongguang)

Kinas nye ambassadør i Danmark opfordrer til styrkelse af samarbejde gennem Bælte & Vej Initiativet

København, 30. okt., 2017 – Den nye, kinesiske ambassadør i Danmark, Deng Ying, skrev en kronik i Jyllandspostens debatside med titlen, »Vi har enestående muligheder for at fremme Kina-Danmark-relationerne«, hvor hun to gange tilskynder Danmark til at deltage i Bælte & Vej Initiativet, og til at bruge året 2018, det tiende år, hvor det dansk-kinesiske omfattende strategiske partnerskab eksisterer (Danmark er fortsat det eneste nordiske land, der har det),

til at udvide relationerne inden for mange områder. Hendes artikel blev udgivet få dage før begyndelsen af Danmarks valgkamp til kommunalvalg, hvor Schiller Instituttets Venner opstiller otte kandidater og sætter den Nye Silkevej på dagsordenen i Danmark. (se <http://sive.dk/>)

Ambassadøren refererede til den nylige, 19. partikongres og udtalte, at »generalsekretær Xi Jinping pointerer at stræbe henimod en uafhængig udenrigspolitik for fred, lave en ny type af internationale relationer og bygge et samfund for en fælles fremtid for mennesker ...« Artiklen, der også dækkes på Kinas CGTN Tv-netværk, blev udlagt på engelsk på ambassadens webside.

<http://dk.china-embassy.org/eng/zgxw/t1504713.htm>

Foto: Den 30. aug. 2017 besøgte Danmarks statsminister Lars Løkke Rasmussen Kinas ambassadør i Danmark, fr. Deng Ying.